

23 листопада 2014 року Блаженніший Митрополит Київський і всієї України Онуфрій, після Євангельського читання [про доброго самарянина](#) звернувся до всіх присутніх зі словом проповіді:

«Головне, чому нас Господь хотів навчити через цю притчу полягає в тому, що ближніми для людини є не тільки брат, сестра, батько, мати, діти, внуки, друзі, ближнім для нас є будь-яка людина, яка живе поряд із нами і потребує нашої допомоги. Хоч ми і повинні, як говорить святий апостол Павел «турбуватись про своїх домашніх», проте не повинні забувати і те, що наш ближній — це кожний образ Божий, кожна людина, незалежно від її національності, кольору шкіри та віросповідання, якщо вона перебуває у біді і потребує людської допомоги. Господь каже «Будьте милосердні, як і Отець ваш є Милосердним!» Отець Небесний наказує світити сонцю над людьми добрими і злими, і вітри благосприятливі, і дощі розповсюджуються між усіма, цим Господь навчає нас, щоб ми любили будь-яку людину.

Саме так жили святі: у любові до кожного, незалежно від того — родич це по крові чи ні, далеко він живе чи близько. Ті, які жили в пустелях, свою любов висловлювали в молитві, у співпереживанні до людей, а ті, які жили в миру, допомагали людям конкретними справами. Найяскравішим прикладом того, як допомагає людям святий, є житіє святителя Миколая і про його чудеса і допомогу ближньому є тисячі свідчень. Я пригадую своє паломництво у місто, де народився і служив святитель Миколай, у Міри Лікійській, яке знаходиться зараз на території Туреччини. Нас супроводжувала гід, туркеня за національністю, яка народилась у Болгарії, і мусульманка за віросповіданням. Проте саме вона всю дорогу від Анталії до Мір Лікійських натхненно розповідала про

житіє святого Миколая і про численні його чудотворіння, одне з яких сталося і з нею. Одного разу ця туркеня супроводжувала велику групу паломників до міста проповіді святого Миколая і один хлопчина, років десяти, заходився під час дороги несподіваним плачем. Плач переходив у істерику, ніхто його не зміг заспокоїти, вся група була вкрай збентежена і гід почала молитись святому Миколаю: «Святий Миколаю, ти бачиш, що я везу до тебе цілу групу людей, угамуй цю дитину, інакше я змушена буду повернути автобус назад». Тільки вона прочитала молитву, як хлопець почав затихати, заспокоюватись, вони щасливо добрались до Мір Лікійських і всі наступні дні до кінця подорожі хлопець вів себе дуже стримано, чим невимовно дивував і потішав і своїх батьків, і всіх паломників цієї групи.

[Залишки храму у Мірах Лікійських, де служив святий Миколай. \(Зараз турецьке місто Демре\)](#)

Серед інших прикладів жертовної молитви, любові до ближнього і служіння йому ми також згадуємо нашого незабутнього Блаженнішого Митрополита Володимира, який би сьогодні святкував свій день народження. Ми молимося сьогодні за спокій його душі, згадуючи цю прекрасну людину, цього доброго і люблячого Пастиря, який покладав душу за овець своїх і був ревнителем Святої Православної віри і вірним сином канонічної Церкви, який вболівав за тих, хто відійшов у розкол і молився за них. Ми просимо, щоб Господь простив Його Блаженству будь-який гріх, який він як людина, міг зробити протягом свого життя на землі — чи словом, чи ділом, чи помислом — і щоб Господь прийняв його душу в оселі Небесного Царства, де немає хвороби, ні скорботи — тільки життя вічне».

[Візантійський храм св. Миколая в місті Дубі, де служив святий Миколай. \(Зараз турецьке місто і Дубі належить до території Ісламської Республіки Туреччина\)](#)